

РЕШЕНИЕ

№ 4618

гр. София, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 31.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **2157** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчноосигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Интерброкс“ ЕООД, с адрес [населено място], район „И.“, [жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Б. И. С., чрез адв. И. С., със съдебен адрес [населено място], [улица], срещу Ревизионен акт № Р – 22221520006338 – 091 – 001/09.08.2021г., издаден от Г. И. М., възложител на ревизията и А. А. Н., ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение №1897/15.12.2021г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

С ревизионния акт в обжалваната му част са установени задължения на „Интерброкс“ ЕООД по ЗДДС в размер общо на 24 247,00 лева, от които 19 322,00 лева главница и 4 925,22 лихви за забава за данъчни периоди м. 12.2017г., м.08.2018г. и м. 09.2018г. в резултат от отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „Кварц дизайн България“ ЕООД и „Лаура Кетъринг“ ЕООД.

С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт в обжалваната част като незаконосъобразен, поради противоречие с материалния закон и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. С допълнителна молба са наведени доводи за нищожност на ревизионния акт. Правят се възражения, че формалните предпоставки за упражняване правото на данъчен кредит са изпълнени. По отношение на фактурите, издадени от „Кварц дизайн България“ ЕООД се посочва, че по тях е получена услуга по договор за търговско посредничество, за която е изплатено възнаграждение. На Софийска стокова борса са

сключени договори от „Интерброкс“ ЕООД и неговите съконтрахенти, до което се е стигнало в резултат на посредничеството на „Кварц дизайн България“ ЕООД. „Интерброкс“ ЕООД е представлявало клиенти на стоковата борса, които са намерени от посредника, за което му е платено възнаграждението. Впоследствие са сключени договори на стоковата борса с клиентите, посочени от „Кварц дизайн България“ ЕООД, което доказва извършената посредническа услуга. Органите по приходите са отменили ревизионния акт при същите условия по отношение на други 12 доставчици на посреднически услуги, а са отказали правото на приспадане на данъчен кредит само по отношение на „Кварц дизайн България“ ЕООД. Относно доставките от „Лаура Кетъринг“ ЕООД се правят възражения, че реалното изпълнение не е оспорено от органите по приходите. Правото на данъчен кредит е отказано, защото е прието, че предметът на доставките е предназначен за представителни и развлекателни цели. Закупените хранителни стоки - салати, основни ястия, десерти са използвани в проведената през м. декември 2017г. кампания за рекламиране, разширяване дейността на дружеството и привличане на нови клиенти. Организиран са поредица от семинари за запознаване на участниците в тях със спецификата в дейността на брокерите, правилата за борсова търговия, необходими документи, правила за работа на стоковите борси, ред за разглеждане на спорове. Тези семинари са пряко свързани с осъществяването от жалбоподателя услуги в рамките на неговата независима икономическа дейност и са част от тази дейност, поради което е налице право на данъчен кредит по фактурите, издадени от „Лаура Кетъринг“ ЕООД за организиране на семинарите. Представени са писмени бележки. Направено е искане за присъждане на разноски по списък.

Ответникът – директорът на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт В., прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана, по съображения изложени в потвърдителното решение. Излага доводи, че приетата в хода на съдебното производство ССЧЕ не променя установеното в хода на ревизионното производство. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Прокурор П. от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна.

Съдът, въз основа на представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа и страна следното:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221520006338 – 020 – 001/20.10.2020г., издадена от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ на ТД на НАП – С., оправомощен със Заповед № РД – 01 – 128/18.02.2020г./л.35/ на директора на ТД на НАП – С.. Със заповедта е възложено извършването на ревизия на „Интерброкс“ ЕООД за установяване на задължения за ДДС за данъчни периоди от 01.09.2015г. до 31.03.2019г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221520006338 – 092 – 001/14.05.2021г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение срещу констатациите, отразени в ревизионния доклад.

Ревизията приключва с издаването на Ревизионен акт № Р – 22221520006338 – 091 – 001/09.08.2021г. от Г. И. М., възложител на ревизията и от А. А. Н., ръководител на ревизията, вписани в ЗВР №Р-22221520006338 – 020 – 001/20.10.2020г.

Ревизионният акт е обжалван по административен ред, отменен частично и частично потвърден с Решение № 1897/15.12.2021г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ

на НАП – С. в частта, която е предмет на съдебен контрол в настоящето производство. В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. Във връзка с възражения на жалбоподателя, че ревизиращите не са притежавали качество „органи по приходите“ в периода от 20.10.2020г. до 09.08.2021г., защото са преназначени от директора на ТД на НАП – С., а не от изпълнителния директор на НАП, са представени от ответника и приети по делото заповеди за преназначаване на Г. И. М. /възложител на ревизията/, А. А. Н./ръководител на ревизията/ и С. Г. К. /подписала ревизионния доклад, заедно с А. А. Н./, издадени от директора на ТД на НАП –С..

Допълнително са изискани и представени заповеди, с които изпълнителният директор на НАП е оправомощил директорите на ТД на НАП на основание чл. 10, ал. 1, т.1 и т. 9 от ЗНАП във вр. с чл. 6, ал.2 и ал.3 от ЗДСл да упражняват посочени в заповедите правомощия на орган по назначаване по служебни правоотношения с държавните служители от съответните ТД на НАП. Така представената Заповед №ЗЦУ – 1347/23.12.2009г. доказва валидност на преназначаването на С. Г. К. със Заповед № 342/30.12.2009г. от директора на ТД на НАП – С., оправомощен със Заповед № ЗЦУ – 1347/23.12.2009г. на изпълнителния директор на НАП. Преназначаването на Г. И. М., възложител на ревизията със Заповед № 56.12/30.10.2012г. от директора на ТД на НАП – С. е след оправомощаване от изпълнителния директор на НАП със Заповед № ЗЦУ – 416/20.04.2012г. Същото се отнася и до преназначаването на А. А. Н., ръководител на ревизията със Заповед №3249/09.11.2018г. на директора на ТД на НАП – С., оправомощен със Заповед № ЗЦУ – 807/08.07.2015г. на изпълнителния директор на НАП. Посочените доказателства опровергават твърденията на жалбоподателя в становище от 23.11.2022г. /л. 152/, че участвалите в ревизионното производство лица нямат качество на „органи по приходите“, защото заповедите за преназначаване са нищожни, издадени от некомпетентен орган. По делото са представени на хартиен и магнитен носител доказателства относно наличието на валиден електронен подпис и КЕП, за документите издавани и връчвани по електронен път в хода на ревизионното производство.

Във връзка с твърдението за невалидно връчване на документи по електронен път в хода на ревизионното производство е представено доказателство за деклариран електронен адрес от „Интерброкс“ ЕООД /л. 139/ - [\[електронна поща\]](#). С писмо на ТД на НАП с изх. № 53 – 06-7111/09.12.2022г. е направено уточнение, че декларацията с посочения електронен адрес е получена на електронен адрес на орган по приходите, представено е копие на декларацията и два броя разпечатки от електронен адрес за получаване на декларацията. Електронните документи от ревизионното производство са връчвани редовно, на декларирания от жалбоподателя електронен адрес.

Прието е заключение на съдебно – счетоводна експертиза, което съдът кредитира изцяло като неоспорено от страните, обосновано и обективно. Вещото лице е дало заключение, че от „Кварц дизайн България“ ЕООД са издадени 6 фактури в данъчни периоди м. 08.2018г. и м. 09.2018г. с предмет на доставките „плащане по договор за посредничество“. От „Лаура Кетъринг“ ЕООД са издадени 4 фактури в данъчни периоди м. 12.2017г. с предмет на доставките „кетъринг услуги“. Данъчната основа по фактурите, издадени от „Кварц дизайн България“ЕООД е осчетоводена по сметка 602 – Разходи за външни услуги, ДДС – по сметка 4531 – ДДС на покупките. Общата стойност по фактурите, издадени от „Лаура Кетъринг“ ЕООД е осчетоводена като задължение към доставчика „Лаура Кетъринг“ ЕООД по счетоводна сметка 401 –

Доставчици.

Между „Интерброкс“ ЕООД и „Кварц дизайн България“ ЕООД е сключен договор за посредничество от 01.07.2018г., въз основа на който са издадени процесните фактури като към всяка фактура е приложен Споразумителен протокол от същата дата, съответно № 1/02.08.2018г., № 2/06.08.2018г., № 3/11.09.2018г., №4/13.09.2018г., № 5/14.09.2018г. и № 6/15.09.2018г. В споразумителните протоколи е записано, че е извършено борсово посредничество по договори за борсово посредничество със „Стам трейдинг“ АД, „Железник – М“ ООД, „Петромар“ АД, „Косаня“ ЕООД, по които са сключени Борсови договори за покупко – продажба на стоки на Софийска стокова борса, на която борса жалбоподателят е представлявал посочените по – горе дружества.

Между „Л. К.“ и „Интеброкс“ ЕООД е сключен договор от 07.12.2017г. Предметът на договора е цялостно организиране на официални фирмени събития – семинари в ресторант Л. – НДК до 280 участници, съгласно оферти, които са неизменна част от договора, за всяко събитие от графика на възложителя на семинара „Интерброкс“ ЕООД. Представени са оферти към всяка от фактурите с предмет оферираниите и възложени услуги като наем на зала, озвучаване, мултимедия, лого, материали, декорация, шатри, чинии, салфетки и чаши, с уточнение, че стойността на тези услуги е включена в избраната от клиента пакетна цена. К. услугите, по данни на жалбоподателя са ползвани в рамките на провеждана през м. декември 2017г. кампания за рекламиране и разширяване на дейността на дружеството с цел привличане на нови клиенти, като в рамките на тази кампания са организирани поредица от семинари, в които участниците са подробно запознати със спецификите в дейността на брокерите, опериращи на стоковите борси, правилата за борсова търговия, предимствата и ползите от сключването на борсови сделки, необходими документи, правила за работа на стоковите борси, ред за разглеждане на споровете. Данъчната основа по доставките от „Лаура Кетъринг“ ЕООД е осчетоводена като разход за основната дейност на „Интерброкс“ ЕООД.

Плащанията по фактурите, издадени от „Кварц дизайн България“ ЕООД са извършени в брой, към фактурите са приложени фискални касови бонове. По фактурите, издадени от „Лаура Кетъринг“ ЕООД плащането е в брой по банковата сметка на доставчика в „Райфайзенбанк“ АД.

Вещото лице дава заключение, че за изпълнение на доставките с предмет „посреднически услуги“ са представени сключени Борсови договори за покупко-продажба на стоки чрез посредничеството на членове на Софийска стокова броса, по които „Интерброкс“ ЕООД представлява „Стам трейдинг“ АД, „Железник –М“ООД, „Петромар“АД и „Косаня“ ЕООД, за което е начислено възнаграждение по фактурите, издадени от „Кварц дизайн България“ ЕООД. Настоящата инстанция счита, че жалбоподателят безспорно е представлявал на Софийска стокова борса „Стам трейдинг“ АД, „Железник –М“ООД, „Петромар“АД и „Косаня“ ЕООД и с неговото посредничество са сключени договори за покупко-продажба на стоки на Софийска стокова борса. Не се доказва обаче издателят на фактурите „Кварц дизайн България“ ЕООД да има отношение към сключените борсови договори и да има участие в намиране на клиенти на жалбоподателя, които той да представлява на стоковата борса, тоест не се доказва издателят на фактурите да е извършил услугите, за които е издал счетоводни документи. По отношение на фактурите, издадени от „Лаура Кетъринг“ ЕООД също няма доказателства за реалното провеждане на

семинарите/организация, участници и др./, на които да са предоставени фактурираните кетъринг услуги, освен съставени писмени документи като договор, оферти и фактури. Вещото лице дава заключение, че издадените фактури от „Кварц дизайн България“ ЕООД и „Лаура Кетъринг“ ЕООД съдържат изискуемите реквизити по чл. 114 ЗДДС и са отразени в отчетните регистри на „Интерброкс“ ЕООД по чл. 124 от ЗДДС.

При така установеното от фактическа страна, съдът въз основа на събраните по делото доказателства и въз основа на приложимия закон, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване акт, в предвидения от закона срок, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, от възложителя и ръководителя на ревизията, вписани в ЗВР, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от ДОПК.

Представени са доказателства за валидни КЕП на подписалите ревизионния акт, ревизионния доклад и писмените документи в хода на ревизионното производство. Ревизионният акт е изготвен в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити, поради което и съдът намира обжалвания акт за валиден, издаден от компетентен орган. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, ведно с приложенията към него, където са подробно изложени фактическите констатации и съображения на ревизиращия екип.

Няма допуснати съществени нарушения на процедурните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна, предвид и разпоредбата на чл. 160, ал. 3 и ал. 4 от ДОПК. Възраженията за невалидно връчване на документи по електронен път в хода на ревизионното производство са опровергани от доказателствата по делото, по съображенията, изложени от фактическа страна. Дори да се приемат процесуални нарушения, те не могат да се определят като съществени и да са самостоятелно основание за отмяна на ревизионния акт и отпадане на установените с него данъчни задължения само на това основание. Същото се отнася и до оспорването на ПИНП № П – 22221121000687 – 141 – 001/12.02.2021г. на „Кварц Дизайн България“ ЕООД и приложенията към него документи. Изисканите в хода на ревизионното производство доказателства от доставчика не са представени, но такива не бяха ангажирани и представени и в хода на съдебното производство.

Ревизионният акт не е нищожен, издаден е от компетентни органи. При допуснати нарушения в процедурата, следва съдът да се произнесе по същество и да установи размер на задълженията. В ревизионното производство е осигурено участието на ревизираното лице, правото му на защита е упражнено, предоставена е възможност да ангажира и да представи доказателства. Такава възможност е предоставена и със съдебното производство.

Правилно е приложен и материалния закон. Правото на приспадане на данъчен кредит по чл. 68, ал. 2 от ЗДДС предполага кумулативното осъществяване на елементите от регламентирания в ЗДДС сложен фактически състав. Същият, наред с притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 от ЗДДС, включва и установяването на реалното получаване на стоките или извършването на услугите по облагаемата доставка - арг. от чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Предмет на процесните доставки по фактурите с издател „Кварц дизайн

България“ ЕООД са посреднически услуги. При доставката на услуги, за да се приеме, че такава е реално осъществена, следва резултатът от доставката да е наличен при получателя по фактурите и да е свързана с неговата независима икономическа дейност. В случая има писмени доказателства като Договор за посредничество от 01.07.2018г., въз основа на който са издадени процесните факури като към всяка фактура е приложен Споразумителен протокол от дата, съответна на датата на издаване на фактурата, както следва: №1/02.08.2018г.; №2/06.08.2018г.; № 3/11.09.2018г.; №4/13.09.2018г.; № 5/14.09.2018г. и №6/15.09.2018г. В споразумителните протоколи е записано, че е извършено борсово посредничество по договори със „Стам трейдинг“ АД, „Железник – М“ ООД, „Петромар“ АД, „Косаня“ ЕООД, по които са сключени Борсови договори за покупко – продажба на стоки на Софийска стокова борса, на която борса жалбоподателят е представлявал посочените по – горе дружества. Плащането на фактурите е в брой, издадени са фискални касови бонове. В хода на ревизионното производство е констатирано, че доставчикът е deregистриран по ЗДДС на 26.02.2019г. , при установени обсътателства по чл. 176 от ЗДДС. През процесния период дружеството няма назначени на трудов договор лица, за отчетната 2018г. не е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО, не е отчетло приходи от дейността, включително по фактурите, издадени на „Интерброкс“ ЕООД, не разполага със собствени или наети търговски обекти, в които да извършва дейността. В дневниците за покупки в периода от 01.08.2018г. до 30.09.2018г. е декларирало фактури за покупка на стоки, материали и услуги от рискови и делегистрирани доставчици. На доставчика е извършена ревизия по ЗДДС за периода от 01.10.2017г. до 30.11.2018г., приключила с издаване на ревизионен акт № Р – 22221119000173 – 091 – 001/27.11.2019г., с който са установени данъчни задължения в особено големи размери. Правото на приспадане на данъчен кредит е отказано, тъй като органите по приходите са приели, че няма реално осъществена облагаема доставка на фактурираните услуги. Действително, жалбоподателят е сключил на стоковата борса договори като представляващ търговски дружества, за които се твърди, че търговските отношения с тях са в резултат от посредническата дейност на „Кварц дизайн България“ ЕООД. В решението на директора на Дирекция „ОДОП“ са изложени подробни мотиви защо не може да се приеме, че сделките на стоковата борса са във връзка с договора за посреднически услуги, по който са издадени процесните фактури. Предмет на дейност на жалбоподателя е търговско посредничество, включително борсово посредничество на национална стокова борса, тоест „Интерброкс“ ЕООД разполага, за разлика от доставчика, издал фактурите, със собствени ресурси за изпълнение на предмета на послдващите доставки, а именно сключените на стоковата борса договори за покупко – продажба, по които е представлявал „Стам трейдинг“ АД, „Железник – М“ ООД, „Петромар“ АД, „Косаня“ ЕООД. В представените писмени документи са констатирани съществени противоречия в датите, като в споразумителните протоколи за извършена работа са вписани сключени след

датата на подписване на протоколите борсови договори. Споразумителните протоколи са с дати, които съответстват на датите на фактурите, но към датата на тяхното подписване няма обективна възможност да е известно, че на по-късна дата на сесия на Софийска стокова борса ще бъде сключен борсов договор със съответните страни, номер и датата на съставяне. Датите на борсовите договори са след датите на споразумителните протоколи и фактурите, което обосновава извод, че споразумителните протоколи не обективират приемане на услугите, описани в тях. Съвкупно преценени доказателствата сочат на съставени документи, които не установяват реално осъществена облагаема доставка на услуги, поради което обосновано и законосъобразно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „Кварц дизайн България“ ЕООД.

По фактурите, издадени от „Лаура кетъринг“ ЕООД с предмет на доставките „кетъринг услуги“ също правилно е отказано право на приспадане на данъчен кредит. Между „Л. К.“ и „Интерброкс“ ЕООД е сключен договор от 07.12.2017г. Предметът на договора е цялостно организиране на официални фирмени събития – семинари в ресторант Л. – НДК до 280 участници, съгласно оферти, които са неизменна част от договора, за всяко събитие от графика на възложителя на семинара „Интерброкс“ ЕООД. Представени са оферти към всяка от фактурите с предмет на офериранияте и възложени услуги като наем на зала, озвучаване, мултимедия, лого, материали, декорация, шатри, чинии, салфетки и чаши, с уточнение, че стойността на тези услуги е включена в избраната от клиента пакетна цена. К. услугите, по данни на жалбоподателя са ползвани в рамките на провеждана през м. декември 2017г. кампания за рекламиране и разширяване на дейността на дружеството с цел привличане на нови клиенти, като в рамките на тази кампания са организирани поредица от семинари, в които участниците са подробно запознати със спецификите в дейността на брокерите, опериращи на стоковите борси, правилата за борсова търговия, предимствата и ползите от сключването на борсови сделки, необходими документи, правила за работа на стоковите борси, ред за разглеждане на споровете. Няма доказателства за организиране и провеждане на семинарите и техните участници. Доказателство за реално осъществяване на облагаема доставка на услугите, за които са издадени фактурите не са представени. Освен на това основание, правото на данъчен кредит е отказано и на основание чл. 70, ал.1, т. 3 от ЗДДС, съгласно която разпоредба, правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на [чл. 69](#) или [74](#), когато стоките или услугите са предназначени за представителни или развлекателни цели. Представителни цели по смисъла на чл.62, ал.1 от ППЗДДС по смисъла на [чл. 70, ал. 1, т. 3](#) от ЗДДС са посрещане, престой и изпращане на гости и делегации; нощувки; консумация на храна и напитки; организиране на делови срещи; тържества, развлекателни мероприятия; екскурзии. Не са ангажирани и не са представени никакви доказателства за предмета на проведените семинари, лектори, програма,

поканени участници, участници, които реално са участвали в мероприятията. Не се доказва, че е проведена рекламна кампания във връзка с независимата икономическа дейност на жалбоподателя.

По тези съображения, съдът намери жалбата за неоснователна, а оспореният ревизионен акт за законосъобразен.

С оглед изхода на делото и съевременно направено искане за разноски, съдът на основание чл. 161, ал. 1, изр.трето от ДОПК, следва да присъди такива на ответника в размер на минималното възнаграждение за един адвокат за осъщественото процесуално представителство по делото от юрисконсулт, като съобразно материалния интерес, на жалбоподателя следва да бъдат възложени разноски в размер на 2 582,23 лв. на основание чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от изложеното, АССГ, Първо отделение, 43 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Интерброкс“ ЕООД, с адрес [населено място], район „И.“,[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Б. И. С., срещу Ревизионен акт № Р – 22221520006338 – 091 – 001/09.08.2021г., издаден от Г. И. М., възложител на ревизията и А. А. Н., ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение №1897/15.12.2021г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. и с него са установени задължения по ЗДДС в общ размер от 24 247,00 лева, от които 19 322,00 лева главница и 4 925,22 лихви за забава за данъчни периоди м. 12.2017г., м.08.2018г. и м. 09.2018г.

ОСЪЖДА „Интерброкс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], район „И.“,[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Б. И. С. да заплати на НАП – Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. сума в размер на 2 582,23 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: